

ת"ד 3213/08 - מדינת ישראל נגד שגיא עמר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

23 ינואר 2018

ת"ד 17-08-3213 מדינת ישראל נ' עמר

לפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל נ' עמר

המואשימה

נגד

שגיא עמר

הנאשם

גמר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכר שביום 6.5.17 במספר לשעה 14:00 נהג באופנו מ.ר 33 בכביש מס' 386 ק"מ 9.90. על פי העובדות לא נתן הנאשם תשומת לב מספקת לדרכו וסתה בקלות ראש ימינה מכיוון נסיעתו והתנגש בעיטה בטיחות אשר היה מוצב במקום. כתוצאה לכך הועף הנאשם מעל גדר הבטיחות ונחבט ברכפת בטון אשר נמצא מתחת לכביש. לנאשם נגרמה חבלה של ממש וכל הרכב ניזוק.

בהתאם הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

התנהגות הגורמת נזק, עבירה לפי תקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.

סטייה מנתיב נסיעה, עבירה בגיןוד לתקנה 40 לתקנות התעבורה.

חבלה של ממש על פי סעיף 38 לפיקודת התעבורה, עבירה בגיןוד לסעיף 38(3) לפיקודת התעבורה.
נ hinge בקלות ראש, עבירה בגיןוד לסעיף 62(2) לפיקודת התעבורה.

2. ב"כ המואשימה הפנה לעובדות כתוב האישום וציין כי בתאונת זו נפגע הנאשם לבדוק ויישנו מקום להתחשב בכך. עוד הוסיף, כי הנאשם מחזיק ברישון מאז שנת 2010 ואין לחובתו רישום קודם. בנסיבות אלו ביקש להטיל על הנאשם פסילה בפועל שלא תפחת משנה, פסילה על תנאי וקנס.

3. הסגנון הפנה לעובדה כי מדובר בנאשם צעיר בן 24 הנדסאי אלקטרוני ומחשבים שהשתחרר משרות צבאי. על פיו נטל הנאשם אחריות על מעשיו בפתח וכפי שצווין נעדר רישום קודם. עוד הוסיף, כי בנסיבות בהן מדובר בתאונת עצמית שגרמה לנזקים משמעותיים לנאשם, וכן משום תקופת השיקום הצפואה לו, ראוי לסתות לקולא מרמת הענישה הקובעת פסילת מינימום בגין עבירה שעונייה חבלה
עמוד 1

של ממש, והסתפק בתקופה קצרה יותר. לביסוס טענותיו ורמת ענישה נוהגת הפנה הסגורה לפסיקה רלבנטית.

דין:

4. על הפרק גרים תאונת דרכים עצמית שתוצאתה הין חבלות של ממש לנאים. בהתאם לנסיבות המפורטות באישום מתחם העונש ההולם מצוי בטוח שבין 3 חודשים פסילה בפועל ועד ל- 9 חודשים פסילה בפועל.

5. באשר לנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה:
הנאשם מחזיק ברישו ניגזה מנובמבר 2010 והוא נעדר רישום קודם. בנסיבות אלו ראייתי להביא בחשבון את העובדה כי מדובר בתאונת עצמית בה נחבל הנאשם באופן משמעותי וכן להתחשב בעברו הנקי ולמקומו בתחום המתחם. במסגרת שיקולי הבאתם בחשבון גם את הودאותו ונסיבותו האישיות כפי שפורטו לפני.

על יסוד דברים אלה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

אני פוסל את הנאשם מלקבול או מלחייב ברישו ניגזה לתקופה בת 3 חודשים. הרישו יופקד במציאות בית המשפט לא יותר מיום 1.4.18.

תשומת לב הנאשם כי העונש המקבול על ניגזה בזמן פסילה הינו מאסר בפועל.

אני פוסל את הנאשם מלקבול או להחייב ברישו ניגזה לתקופה בת 3 חודשים, וזאת על תנאי לפחות 3 שנים.

אני דין את הנאשם לתשלום כסום של 1500 ל"ש שיאולם ב-5 תשלום חודשים החל מיום 1.4.18

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתור 45 יום.

נתן היום, ז' שבט תשע"ח, 23 ינואר 2018, בהעדר הצדדים